

ΜΕΛΙΣΣΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Διευθυντὴς ANT. Ε. ΠΑΠΑΝΙΚΗΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Οὐχ οἱ τὰ πολλὰ, ἀλλ' οἱ τὰ χρήσιμα ἀναγινώσκοντες εἰσὶ σπουδαῖοι.

ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΜΗΤΟΥΣΑΙ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΜΑ ὑπὸ G. de GEYREBRUNE

(Μεταφραζόμενον ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.)

(Συνέχεια.)

II.

Ο "Εδουαρδς Δ. είνε ἀνήρ τεσσαράκοντα
ἔτῶν· δ ἀνήρ οὗτος ἔχει δύναμιν χαρακτῆρος
καὶ πνεύματος· τὸ ὄνομά του δὲν ἔλαβεν ἀ-
κόμη τὴν διασημότητα ἢν βραδύτερον θὰ
λάθῃ. Ἐν τοσούτῳ είνε γνωστότατος οὗτος
ὡς ἴσχυρὸς διάνοια. Είνε ἀναμεμιγμένος εἰς
τὴν ὑψηλὴν πολιτικὴν τῶν τελευταίων τού-
των ἑτῶν.

Η θέσις ἡν κατέχει ἐν τῷ κράτει, ὑποδει-
κνύει τὴν θέσιν, ἡν είνε προωρισμένος ἐντὸς
ὅλιγου νὰ καταλάθῃ. Ἐν τούτῳ τῷ μεταξύ,
δ ἀντιθέτως οὗτος ἀνήρ ἀποδεικνύει τρανῶς
τὴν ἀξίαν καὶ ἐπιρροὴν του διὰ νὰ μεταχει-
ρισθῶμεν ἔκφρασιν λίαν συνήθη «λύει καὶ
δένει». Δέχεται ἀκροάσεις περισσοτέρας ἀπὸ
ὑπουργούς· ἀλλά, διὰ λόγους ἰδιαιτέρους, δέ-
χεται ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ μεγάρῳ του κειμένῳ
ἐν τῇ ὁδῷ Βαρέν, τὴν μὲν πρωίαν ἀπὸ τῆς
9 μέχρι τῆς 11, τὴν δ' ἐσπέραν ἀπὸ τῆς 5
μέχρι τῆς 7. Η ὥρα αὕτη είνε ἀφιερωμένη
εἰς ἀκροάσεις γυναικῶν.

Εἶνε 6 ὥραι· μία γυνὴ εἰσέρχεται εἰς τὸ

γραφεῖον τοῦ πολιτικοῦ τούτου ἀνδρός· ἡ
γυνὴ αὕτη εἴνε μικρόσωμος καὶ ξανθή· ἔχει
ἡδη ὑπερβῆ τὰ 30 ἔτη· ἐν τούτοις φαίνεται
ἀκόμη πολὺ νέα. Ἐχει φορέσει τὰ κυριακά-
τικὰ της, δηλαδὴ φόρεμα ἐκ μαύρης μετά-
ξις μὲ γουναρικόν, κασμιρίου 39 φράγκων,
πίλον κεκοσμημένον μὲ γαγάτην καὶ πτερά-
τὸ πρόσωπόν της εἴνε ροδόχρουν, μ' ὅλην τὴν
πούδραν ἢν ἀφθόνως ἐπέθηκε. Δάκνει τὰ λε-
πτὰ χειλή της, τὰ δόπια κοκκινίζουν ὑπὸ τοὺς
λεπτοὺς καὶ λευκούς ὄδόντας.

Τὸ ἐπισκεπτήριόν της, τὸ δόπιον ὃ θυρωρὸς
παρουσίασεν εἰς τὸν κ. "Εδουαρδς, φέρει τὸ
ὄνομα Τυβόνη Λε Μποτέρφ. Ἡ κυρία αὕτη
φαίνεται συγκεκινημένη, τεταραγμένη καὶ
μετὰ δυσκολίας ἀναπνέουσα· διορθώνει τὴν
περιθολήν της καὶ παρατηρεῖ λάθρα τὰ περὶ
αὐτήν.

Ο ἀντιθάλαμος ἔχει δψιν λίαν αὐστηράν
ἢ μᾶλλον σκύθρωπάν, ἐκ χρώματος πρασίνου
δρυιάζοντος μᾶλλον μὲ μαύρον· δύο ὑψηλαὶ
λάμπαι μόλις ἐπιχύνουσιν ἀμυδρὸν φῶς· ἡ
θερμαστρα ἐν τῇ δοιάᾳ οἱ ἀνθρακες ἥρχισαν
ἡδη νὰ σβύνωσιν, ἐκπέμπει εἰσέτι λίαν αἰσθη-
τὴν θερμότητα.

Η κ. Τυβόνη Λε Μποτέρφ ἐστάθη ὄρθια,
πνιγομένη ὑπὸ τῆς συγκεινήσεως καὶ τῆς ἐν
τῷ δωματίῳ ἐκείνῳ ἐπικρατούσης θερμότη-
τος· μετ' ὅλιγον ἡ θύρα ἤνοιχθη, ἐνεφανίσθη
δὲ ὁ θυρωρὸς δστις εἰπεν αὐτῇ:

— Κυρία λάθετε τὸν κόπον νὰ εἰσέλθητε.

· Ή κ. Λε Μποτέρφ ἀνηγέρθη, βαδίζουσα δὲ σοβαρῶς προπορευομένου τοῦ θυρωροῦ διῆλθε μακρὸν διάδρομον φωτιζόμενον ὑπὸ δύο σινικῶν φανῶν εἰς τὸ ἄκρον τοῦ διαδρόμου τούτου ἡτο εὐρύχωρος θύρα, ἡς τὸ παραπέτασμα ἀπεμάκρυνεν διθυράδος ὅπως διέλθη · ή κ. Λε Μποτέρφ, συγχρόνως δ' ἀνήγγειλε:

— Ή κ. Λε Μποτέρφ.

Τὸ παραπέτασμα κατέπεσε πάλιν.

· Η Υγέονη διστάζει πρὸς στιγμὴν μὴ βλέπουσα οὐδένα ἐν τῷ δωματίῳ ἀλλ' ὁ πολιτικὸς ἀνὴρ ἡγέρθη καὶ προύχώρησε δύο βήματα πρὸς αὐτήν.

— Καλὴν ἐσπέραν κυρίᾳ! καθήσατε.

Αὕτη ἐκάθησεν ἐπὶ μεγάλης πολυθρόνας ἐν τῇ γωνίᾳ τοῦ γραφείου, ἐπὶ τοῦ ὄποιου οὔτος στηρίζει τὸν ἀγκῶνα του θωπεύων ἀμαδίᾳ τῆς λεπτοφυοῦς χειρός του τὴν λίαν ξανθὴν καὶ μεταξώδη γενειάδα του. Τομέτωπόν του δὲν ἐπιστέφεται ὑπὸ τριχῶν, τὸ βλέμμα του δὲν εἶναι διαυγές, τὰ χεῖλα του παχέα προδίδουσιν ἔνδρα ἡδυπαθῆτή τήνεις τὴν γυναικαν καὶ ἐμειδίασε.

— Τὴν τελευταίαν φορὰν καθ' ἣν ἔσχον τὴν τιμὴν νὰ σᾶς ἴδω, κύριε, μοὶ ἐδώκατε νὰ ἐλπίσω ὅτι ἡθέλατε καταδεχθῆ νὰ λάβητε ἐνδιαφέρον διὰ τὸν σύζυγόν μου. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης...

· Ήρξατο φελλίζουσα καὶ ἐρυθριώσα.

· Εκείνος τῇ εἶπε:

— Παρῆλθεν ἔτος διλόκληρον, νομίζω, διατί δὲν ἐπανήλθετε;

Αὕτη τῷ ἀπήντησε:

— Ἐφοβούμην....

· Η ώραια γυνὴ δὲν εἶναι ποτὲ ἀδιάκριτος.

· Ο "Εδουαρδός" ἐκάθησε πλησίον τῆς καὶ τῇ εἶπε:

— "Ἄς ἴδωμεν, τί ἐπιθυμεῖτε;

— "Ω! Ή φιλοδοξία μου εἶναι μεγάλη. Ἄλλ' εἰσθε πανίσχυρος: ἀρκεῖ νὰ εἴπητε μίαν λέξιν καὶ αἱ εὐχαῖ μας πᾶσαι θὰ ἐκπληρωθῶσιν.

— "Αληθῶς! -εἶπεν οὗτος γελῶν -θὰ κάμω πᾶν ὅτι ἐπιθυμεῖτε.

— Πόσον καλὸς εἰσθε!

— Καὶ πόσον ώραιά εἰσθε!

— "Ω! Είμαι πλέον γραῖα.

— Εἰσθε ἀξιολάτρευτος.

"Ελαβε τὴν χειρά της, ἵνα ἔκεινη μετὰ τίνος τρόμου ἀπέσυρεν ἀλλ' οὐτος τὴν ἔκρατησε καὶ τὴν ἐφίλησεν εἰς τὸν καρπόν.

— Καὶ ἡ φιλοδοξία αὕτη, τῇ εἶπεν σφίγγων τοὺς δακτύλους της, ποία εἶναι... αὔξησις τοῦ μισθοῦ; ὁ σύζυγός σας εἶναι ὑπάλληλος;

Προσεποιήθη ὅτι ἐλησμόνησεν ὅτι τὴν ἔκρατει, καὶ ἀπήντησε μετὰ σπουδῆς.

— Μάλιστα· ἵδιον περὶ τίνος πρόκειται: ὁ προϊστάμενος τοῦ συζύγου μου ἀποθνήσκει αὔριον ίσως ἡ θέσις του θὰ ἦνε ἐλευθέρα, καὶ τὴν θέσιν ταύτην... ἡς ὁ μισθὸς ἀνέρχεται εἰς 6000 φρ...

— Διάβολε! ἀλλ' αὐτὸν τὸ ὄποιον ζητεῖτε εἶναι μέγιστον, εἶναι λίαν δυσκατόρθωτον. "Ιδωμεν. Ἐπιμένετε πολὺ;

— "Ω! μάλιστα.

· Έκαν τὸ κάμω αὐτὸν θὰ τὸ κάμω μόνον διὰ σᾶς, ἀλλὰ....

· Επέρχεται τὸν βραχίονά του περὶ αὐτὴν καὶ προσεπάθει νὰ τὴν ἐναγκαλισθῇ. Ἐκείνη ἔβαλε κραυγὴν ὀρμῶσα πρὸς τὰ ὅπισθεν.

— Δὲν πρέπει νὰ ἡσθε κακή, τῇ εἶπε, θερμανόμενος ὑπὸ της ἐπαφῆς τῆς περιτρόμου καὶ φρικιώσης ταύτης γυναικός.

— "Αφήσατε με....

· Ηθέλησε νὰ ἐγερθῇ αὐτὸς ὅμως εἶχε γονατίσει καὶ τὴν ἐκρατεῖ σχεδὸν ἀνατετράμενην ἐπὶ τῆς πολυθρόνας.

· Εκείνη ἔντεπάλαιεν αἰσθανομένη ἐκλειπόυσας τὰς δυνάμεις αὐτῆς.

· Ο "Εδουαρδός" κατελήφθη ὑπὸ θυμοῦ· δὲν τὴν εἶχεν ἐναγκαλισθῆ ἀκόμη.

— "Ενα ἀσπασμόν, τούλαχιστον, τρελλή!

· Η Υγέονη τὸν ἡτένισε μετὰ δισταγμοῦ· ἐσκέπτετο: «τίποτε ἂλλο παρὰ ἔνα φίλημα!» τότε φρίκη τὴν κατέλαβε· ὁ "Εδουαρδός" τὴν παριέβαλε τολμηρότερον, καὶ τῇ ἐφάνη ὅτι ἔμελλε νὰ ἀποθάνῃ. Ηθέλησε νὰ κράξῃ πρὸς βοήθειάν της, ἐκείνος ἐρρίφθη ἐπὶ τῶν χειλέων της, ἐκβαλλούσης πεπνιγμένους γογγυσμούς, δακνούσης ἐσυτήν καὶ προσπαθούσης νὰ ἐμπήξῃ τοὺς σύνυγας της εἰς τὰς σάρκας τῶν χειρῶν, αἰτίνες τὴν περιέβαλλον. Η πάλη μεταξὺ τῶν δύο τούτων ὄντων παρε-

— Είνε ἀγδές!

Εἰς τὸ manchon τῆς κατεξέσχιπε τὰ χειρόκητά της ἀλλὰ ἐπανέλαβε μὲν ὄφος ἥσυχον:

— 'Ακόμη μιαν φοράν ἀπατᾶσθε. Ο βαρώνος είναι εἰς ἀκόλαστος, ἐν τρυπημένο κοφφίνι. Λαμβάνει ἐκ τοῦ βαλαντίου μου, ὅπως ἐκ τοῦ ἴδιου του, διότι πιστεύει εἰς τὰ φευδὴ μου, διότι είναι πεπεισμένος ὅτι αἱ αἰφνίδιαι ἔκειναι πληρώσεις τοῦ βαλαντίου μου, ὅταν τοῦτο ἦνε καθ' ὁλοκληρίαν κενόν, προέρχονται ἐκ τοῦ ἐν τῷ χρηματιστηρίου παιγνιδίου μου. 'Εκεὶ ἐγνώριζε τὴν πηγὴν τῶν χρημάτων αὐτῶν, ἥθελε μὲν φονεύειν.

'Ο πολιτικὸς ἀνὴρ ἐγέλασε μὲν ὑθριστικὸν τρόπον, ἐπειτα μὲν κουρασμένην χειρονομίαν ἔσυρε τὸ χρηματοφυλάκιον του, καὶ ἡρώτησε:

— Εἴπουεν 800 λουδοβίκια;

Αὕτη δὲν ἀπεκρίθη προσβληθεῖσα. Ἐν τούτοις οἱ ὄφαλοι τῆς ἡμικεκλεισμένοι ἡκολούθησαν τὰ τραπεζογραμμάτια, τὰ δόποια δὲ 'Εδουαρδος ἐμέτρα.

Οὗτος τὰ ἔκαμεν ἐν δέμῳ καὶ κλίνων τὰ ἔχωσεν εἰς τὸ manchon.

— 'Ιδού.

'Ο τόνος τῆς φωνῆς του καὶ ἡ κίνησις τῆς χειρός του ἔλεγον: καλὴν νύκτα σας.

Αὕτη ἀπέσυρεν ἀποτόμως τὰς χειράς της, ὡς ἐὰν δὲν ἥθελε νὰ δεχθῇ τὰ χρήματα. ἀλλ' αἰφνίδιας ἐρρίφθη ἐπὶ τοῦ 'Εδουαρδος, ἐστήριζεν ἐπ' αὐτοῦ τὸν πλούσιον λαιμόν της καὶ τὸν ἐσφιγκεν.

— Δὲν μὲν ἀγαπᾶς πλέον, εἶπε μετὰ χαμηλῆς φωνῆς

Τότε ἔπαιξεν αὔτη τὴν κωμωδίαν της ὡς ἐρωμένη. Δὲν ἥθελε νὰ ἐγκαταλειφθῇ ὑπὸ τοῦ τραπεζίτου της τούτου, ὅστις ἐκάλυψε μὲν χρυσὸν τὸ σῶμα τῆς ἀγαπώσης αὐτὸν λεκίνης. Αὕτη ἐγνώριζε πῶς νὰ παροξύνῃ τὸν πεπωρωμένον τοῦτον ἔνθρωπον, πῶς νὰ δίδῃ δίψαν εἰς αὐτὸν τὸν ποτισθέντα ἀπὸ ὅλας τὰς ἡδονάς. Τοῦτο ἦτο ἡ ισχὺς της. 'Εκν ἔχανε τὴν μαγευτικὴν οὔτως εἰπεῖν ἐπιφρόνη ταύτην ἐπ' αὐτοῦ, τὸν ἔχανε καθ' ὁλοκληρίαν.

"Ἐρριψε λοιπὸν κατὰ γῆς τὸν ἐκ πολυτίμου γουναρικοῦ μανδύαν της, ὅστις ἐκόστιζε

3000 σκοῦδα, καὶ ἐλευθέρα, διὰ τῶν ὠραίων της βραχιόνων ἔκαμε μίαν ἀλυσιν πέριξ τοῦ 'Εδουαρδος, σύρουσα αὐτὸν ὀλίγον ἥκτ' ὀλίγον.

Μία ὥθησις εἰς τὴν θύραν ἐνὸς δωματίου καλλωπισμοῦ, εὐρυχώρου, μὲν εὐρύχωρα κυκλοτερῆ ἀνάκλιντος, μὲν πολυτελεῖς ταπητας, μὲν κεκαλυμμένας λάμπας, καὶ ἔγειναν ἄφαντοι.

Τότε ἐν τῇ σιωπῇ ἥτις ἐγένετο, ἐν παραπέτασμα ἀπεμακρύνθη, καὶ ἡ Τύροννη Λε Μποτέρφ ἐξῆλθεν.

(Συνέχεια).

PAUL DE MUSSET

ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΝΔΡΩΝ τοῦ 17ου ΑΙΩΝΟΣ

Διηγῆμα Α'.

Η ΙΠΠΟΣ ΤΟΥ ΚΡΕΚΥ.

(Μεταφραζόμενον ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.)

(Συνέχεια)

Τὸ ζῶον ἐξηκολούθει τὸν δρόμον του ἡσύχως, ὡς νὰ ἥτο καθ' ὁλοκληρίαν ἡμέρα· ἐστρέφε διὰ τῶν ὀδῶν χωρίς νὰ διστάζῃ, καὶ ἔκαμε πλήθος περιστροφῶν.

— Πόσον χαίρω, ἔλεγεν διπότης, διότι ἔχω νὰ κάμω μὲν αὐτὸν τὸν Ροχάν, δόστις είναι πρίγκιψις ἐξ ἐνὸς μόνου γένους! Θὰ τοῦ τοῦ κάμω τρεῖς ὄπτες εἰς τὸ φόρεμά του. Τὴν πρώτην εἰς τὸ στήθος δι' ἐνὸς τοιούτου διαξηφισμοῦ...

Ο κύριος δὲ Κύζ, λησμονῶν δτο ἥτο ἐφιππος, ἐχειρονόμει ὡς μανιακός. 'Η μαύρη ίππος διῆλθεν ὑπὸ σκοτεινὸν θόλον, τὸν δόποιον διπότης ἀνεγνώρισεν ἐξαιφνῆς, ὡς μίαν τῶν πυλῶν τῆς πόλεως.

— "Ε! "Ε! Ποῦ πηγαίνει λοιπὸν αὐτὸ τὸ ἄλογον;

τῆς ἐστίας. Ὡς κυρία, ἀπομακρύνασα ὄλιγον
τὰ κλινοπαραπετάσματα, ἀνεγνώρισεν ἀμέ-
σως ὅτι δὲν ἦτο ὁ Κρεκύ. Ἐχρυψε τὸ πρόσω-
πόν της εἰς τὰς χειράς της, χωρίς νὰ προ-
φθάσῃ ὡς ιππότης νὰ τὸ ἕδη.

— "Ω Θεέ μου! ἀνέκραξε μετὰ τόνου μεγίστης φρίκης, ποῖος εἶνε αὐτὸς ὁ ἔνθρωπος;

— Μὴ ταράττεσθε, κυρία, εἴμαι ὁ ιππότης δὲ Κύζ καὶ οὐγὶ κακοποιός της.

— "Ω σύρανε! ἐπροδόθην! ἔχαθην! Βοήθεια! Μὴ μὲ πλησιάζετε!

— Σκέψθητε δι' ὅ, τι μέλλετε νὰ πράξετε,
εἰπεν δὲ ιππότης· ὅλοι οἱ Παρίσιοι θὰ γνωρί-
ζωσιν αὐτούς τὰ συμβάντα. Δὲν μὲ ἀναγνω-
ρίζετε; Εἶμαι δὲ καὶ σᾶς ἐπαναλαμ-
βάω· δὲν θέλω νὰ σᾶς κάψω κακόν. 'Αφή-
σατέ με νὰ σᾶς διηγηθῶ ἔνεκα ποιών ἐκπλη-
κτικῶν περιστάσεων εὐρίσκουμαι ἐνταῦθι, εἰς
τὴν θέσιν τοῦ Κρεκού.

Ἡ κυρία ἐνεβύθισε τὴν κεφαλὴν αὐτῆς
εἰς τὰ σκεπάσματα.

— Δὲν θὰ σᾶς παρατηρήσω ποσῶς, ἐὰν
τὸ ἀπαιτῆτε, ἔχηκολούθησε λέγων δὲ ιππότης.
Ἡσυχάσατε, σᾶς παρακαλῶ. θὰ ἴδετε ὅτι
ἔχετε νὰ κάμετε μὲν εὐγενῆ ἄνδρα.

‘Ο κ. δὲ Κύζ διηγήθη πᾶν ὅ, τι τοῦ συνέβη πρὸ ὀλίγου.

— Μόνη ἡ περιέργεια, ἔξικολούθησε, μὲ
ώδηγησε μέχρι τοῦ θαλάμου τούτου. "Ἡδη
συγκατατίθεμαι ν' ἀποσυρθῶ, ἐὰν τὸ ἀπαι-
τήτε· ἀλλὰ νομίζω ὅτι θὰ εἰσθε ἀρκετὰ εὐ-
σπλαγχνος ὁστε νὰ μὲ κρατήσετε μέχρις ὅ-
του ἔξημερώσει, διότι νὰ μὲ κόψουν ἐπὶ τοῦ
τροχοῦ ἐάν γνωρίζω εἰς ποιὸν μέρος εὐρισκο-
μαι, καὶ ἡ νῦξ εἶνε τόσον διαβολικῶς μαύρη,
παγετώδης καὶ βροχερά.

"Ἐκκλα, κ. ἵπποτα, εἰπεν ἡ κυρία, Θὰ
διατάξω νὰ σᾶς δώσουν ἔνα θάλαμον και
μιαν κλίνην. Θὰ φύγετε αὔριον τὴν πρωίαν,
και θὰ ὑπάγετε νὲ εἴπητε εἰς τὸν κόμητα δὲ
Κρεκù ἐκεῖνο τὸ δποῖον συνέθη. 'Αλλ' ὅχι,
θὰ μάθετε ἀπερχόμενος εἰς ποῖον μέρος ηλ-
θετε. Θὰ ἀναγνωρίσετε τὴν οἰκίαν. Θὰ μάθε-
τε τὸ ὄνουμά μου. Θὰ τὸ εἴπητε πανταχοῦ.
"Ω! τί θὰ γείνω, Θέέ μου!

— "Ε! ήσυχάσατε. Σας υπόσχομαι ότι

Θὰ φύγω ὅπως ἡλθον, χωρὶς νὰ παρατηρήσω τίποτε, ἐπὶ τοῦ ἴδιου παραδόξου ἵππου. Τὴν ἀληθείαν θέλω νὰ σᾶς εὐχαριστήσω, κυρία.

— Μὴ ζητήσετε λοιπόν νὰ μὲ ἴδετε, κύριε· ὅρκίσθητε ὅτι δὲν θὰ προβῆτε εἰς κανένα διάβημα ἵνα μὲ γνωρίσετε.

— Θὰ ὄρκισθῶ πᾶν ὅ,τι θέλετε. Μὴ βα-
σανίζεσθε τοιουτοτρόπως, σᾶς παρακαλῶ.

— Ἀνοίξατε αὐτὸ τὸ συρτάριον, κύριε, καὶ δώσατε μοι ἐν προσωπεῖον, τὸ δόποιον θὰ εὑρητε ἐν αὐτῷ.

Ο Ίπποτης ύπήκουσεν εύσυνειδότως. "Ε-
θεσε τὸ προτωπεῖον εἰς τὸ ἄκρον τοῦ ξίφους
του, καὶ τὸ ἔτεινε μακρόθεν εἰς τὴν κυριαν-
άλλλ ἔσχε τὸν καιρὸν νὰ διακρίνῃ βραχίονα
ἄξιοθαύμαστον, μεγάλους ὄφθαλμους πλή-
ρεις ἐκφράσεως, καὶ κατατομὴν τοσοῦτον
σπανίας καὶ λονῆς, ὥστε ἡσθάνθη μεταμέ-
λειαν, διότι ὑπεσχέθη νὰ φανῇ τόσον γεν-
ναῖσφεων.

— Ἐὰν δίδετε πίστιν εἰς τοὺς λόγους μου, εἶπε, δὲν θὰ ἔξυπνήσωμεν τοὺς ύπηρέτας σας. Θὰ κοιψθῆτε ἡσύχως ἐν τῇ κλίνῃ σας, καὶ ἐγὼ θὰ περιμείνω ἐπ' αὐτῆς τῆς πολυυθρόνας τὴν ὥραν τῆς ἀναχωρήσεως μου. Γνωρίζω καλῶς, ὅτι δὲν θὰ θελήσουν νὰ μὲ πιστεύσουν, ἐχνειά πάντα ὅτι διηῆλθον τοιούτοτρόπως τὴν νύκτα πλησίον πλησίον μιᾶς ὕδραιας γυναικούς· ἀλλ᾽ ἐπὶ τέλους, ἐὰν σᾶς δρκισθῶ ἐπὶ τοῦ ἐσταυρώμένου αὐτοῦ, καὶ εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ πατρός μου τοῦ μεγάλου Ἐφρίου τῆς Λορραΐνης, ὅτι ἔκεινο τὸ δρποῖον μοῦ συμβαίνει σήμερον θὰ μείνῃ μυστικὸν αἰώνιον, θὰ λάβητε ἐμπιστοσύνην πρὸς ἐμέ;

— Πρέπει, κύριε, νὰ ἐμπιστευθῶ εἰς τὴν
τιμήν σας, ἐπειδὴ αὐτὴ εἴναι ἡ μόνη φρουρά
μου.

— Ἀγαθὴ τύχη! Είμαι υπερήφανος διὰ τὴν ἐμπιστοσύνην ταύτην, καὶ ἐπιθυμῶ νὰ γνωρίσητε δόποιός τις είμαι. Τώρα ὅτε συνέψχουμεν ἀνακωχὴν, ἀς συνομιλήσωμεν ἡσυχώτερον, ἀφοῦ φοβήσθε μὴ σᾶς καταλάβῃ ὁ ὑπνος πλησίον ἐμοῦ. Ή νῦξ δὲν είναι λίαν μακρὰ, τὸ δὲ ημίσου αὐτῆς ἐπέρασεν ἡδη. Διὰ νὰ διέλθητε τὸν καιρὸν, θὰ σᾶς διηγηθῶ τινὰς τῶν περιπτετεῶν μου.